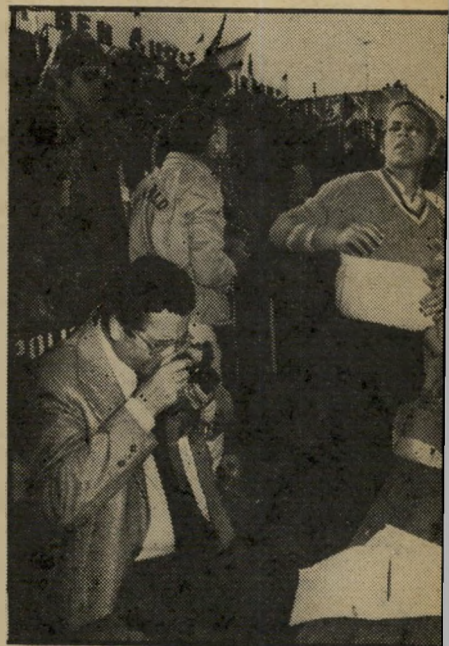

צל"ג ראשון למהנדס הטלוויזיה אורי לערן. צריך היה לראות ביום החמישי האחרון, כאשר הגיעה המשלחת המצרית הראשונה. את כתב הטלוויזיה דן רביב כשהוא כמעט מזיל דימעה בנמל התעופה בן-גוריון, כדי להבין את הצל"ג ללעדו.

הטלוויזיה הודיעה כי היא תכסה את בוא המטוס המצרי, שהביא את ראש לישכת הנשיא סאדאת, בשידור ישיר החל מהשעה תשע בבוקר. המטוס המצרי הקי דים ב-10 דקות והצוותים בשדה היו מוכנים לשידור. אך לא הטלוויזיה. באותה שעה הוקרנה תוכנית על גחלים בטל-וויזיה הלימודית. תוכנית כזו אסור להפיץ באמצע השידור הישיר נכנס לאחר נחיתת המטוס.

כעבור דקות ספורות שבתה המצלמה הפוקוס בה התקלקל. במשך עשר דקות הוקרנה ההתנצלות "סליחה תקלה". ביינתיים נמוגה ההתרגשות הגדולה בנמל התעופה. לאחר הגעת המטוס המצרי הראשון, והאורחים הספיקו לעלות לאולם הנוסעים ולהתיישב ליד שולחנות הכיבוד. כל זאת ללא השתתפות הצופים בבית.

כשחודש השידור היה אהוד יערי באולם הנוסעים, כשהוא מראיין אישים שונים. יערי לא ידע, אבל הקול במצב למה שהיתה באולם לא עבד. דן רביב, שעמד על המסלול ליד המצלמה, שהתקלקלה קודם לכן, הבחין בכך. הוא החל לשרד "על עיוור" פרשנות למה שקורה

מובטל אחימאיר בין שני כיסאות

למעלה, כשהוא מתבונן במצלום דרך מסך הטלוויזיה שהיה מורכב על המצלמה שלו. בישיבת פורום החדשות שנערכה מייד לאחר השידור בבניין הטלוויזיה טען לערן, כי כל התקלות נבעו מכך שמישהו "דרך על כבל חשמלי". דובר הרשות, משה עמירב ומנכ"ל הרשות, יצחק ליבני, מיהרו להשתמש בתירוץ שיקרי זה בהסבר לעיתונאים.

כל זה לא היה גורא לולא הוזהר לערן פעמים רבות על-ידי כתבים, בין היתר גם 24 שעות לפני השידור, כי הציווד לשידוריים ישירים אינו מתאים, מקולקל ומיושן.

הסקוב שהוחאץ

לפרשן לעניינים ערביים של הטלוויזיה, אהוד יערי, פרשת סאדאת הסירה ניסל יערי את הילת הכתב המוכשר אותה ניסל להטות עליו כמה מידידיו בטלוויזיה. בתשעה בחודש, כאשר אנוואר סאדאת הודיע על רצונו לנסוע לישראל ולבקר בי כנסת, היתה הטלוויזיה הישראלית אמצעי התקשורת היחיד שלא שירא את, אם כי

יבין ופאר באולפן המוקד ביזיון היסטורי

קהיר ולטוס משם לישראל עם הנשיא. השיבו המצרים: עקרונית, תשובתנו חיר בית, אך אישור סופי ניתן בשלב מאוחר יותר. אלא שאישור זה לא הגיע. בינתיים התקיימה תחרות בין הכתב ויקטור נחמיאס, יליד מצרים, שנמצאה לו סוף-סוף תעסוקה אחרי תקופה ארוכה של אכטלה סמויה, לבין הכתב לעניינים ערביים אהוד יערי.

המסיבה של חיים גיל

הכתב המתוסכל ביותר בטלוויזיה ביימי בקורו של נשיא מצרים היה הכתב לענייני אוויר, חיים גיל. בעוד שאר הכתבים מוצבים במוקדי ההתרחשויות, גור תר גיל מתוסר-עבודה. כדי לפצות עצמו הוא אירגן מסיבה משותפת לציוותי הטל-וויזיה הישראלית המצרית. המסיבה התקיימה במלון דפלוטום בירושלים, והיא אקורדיון של דן בירון היה בה מסמר הערב.

תעסוקה אחרת של גיל היתה פרשת ג'אמל האמר, העורך המדיני, כסוף הידע של העיתון המצרי אל-אחרס. מייד עם תום ישיבת הכנסת הגיע האמר למר-כו התקשורת שבבניין תיאטרון ירושלים ויצר קשר עם מערכת עיתונו בקהיר. גיל וציוותו צילמו את העיתונאי הנודע כשטכנאי הקול דוחף, ללא נטילת רשות, את המיקרופון אל תוך פרצופו של האמר. שהתנהג באורדריו וניסה להתעלם מההטרדות.

אולם גיל לא הסתפק בכך. הוא הורה לאיש הקול שלו להתחבר לטלפון של האמר, ולקלוט גם את הנאמר מקהיר. עיתונאי ישראלי שנכח במקום אמר לגיל שמן הראוי להעיר את תשומת-ליבו של האלד לכך שמתחברים לשיחה שלו, אך גיל סטר את העיתונאי באומרו לו: "סטור יות, הוא לא מרגיש, אנתנו מתחברים אליו מתחת לשולחן."

מריבה עם סיבי-אס

תחנת הטלוויזיה האמריקאית סי.בי.אס. לא היתה מוכנה לסמוך על הטלוויזיה הישראלית, בהעברת שידוריה והודיעה לישראלים כי רצונה לשרד הישיר ללוויין. סי.בי.אס. פנה לאירגון הגג האירופאי אי.בי.יו. ואנשיו טענו שהם מנוסים יותר ואינם סומכים על הישראלים. אנשי סי.בי.אס. הבטיחו כי יביאו לארץ את כל הציווד המתחכם שברשותם ואת מיטב אנשי הצוות שלהם. הטלוויזיה הישראלית התעקשה, לדברי דובר רשת השידור משה עמירב: "מעטמים לאומיים" לבסוף החליט האי.בי.יו. שישראל תקבל על עצמה את העברת השידורים.

הקריינות וההופעה על המסך, וכן לא היה מוכן עדיין להעביר את העריכה ליעקוב אחימאיר, מי שמונה לעורך מבט. גם כשרוניים יותר מיבין לא יכולים לעשות את שני הדברים בעת ובעונה אחת. טענו בטלוויזיה.

מי שהבחין בזאת היה מנהל הטל-וויזיה ארנון צוקרמן, שהעיר לו על כך, שותף למחדל של יבין היה אלכס גלערי, שתיפקד כמתאם הצוותים של ההפקה הגדולה.

צל"ש

דיווח מעולה

צל"ש לשידורי ישראל עבור הכיסוי המעולה, התרבותי והמהיר של ביקור סאדאת בארץ. במיסגרת רשת פתוחה בגל בשידורי ישראל הוכיחו שוב, כי אין להם מתחרים בדיווח מהיר, עדכני, שוטף ומעניין, כאשר מדובר במיבצעים גדולים. עיקר המחמאות מגיעות ליצחק רועה, עורך ומגיש חלק ניכר מרשת פתוחה, לרין (רונני) דניאל, האחראי על המיבצע, לשלום כיסל, הפרשן המדיני שזכה להיות הישראלי הראשון שראיין את סאדאת ולאבנר תבורי, הכתב הפרלמנטרי שהיה כמעט בכל מקום.

אלוף בצבע

לאוף (מיל. משה) (מוסיק) גירד רון, מנכ"ל משרד התיקשורת, אשר דאג אישית להפעלת הטלוויזיה הצבעונית בזמן ביקור סאדאת, תוך שעות ספורות מרגע קבלת האישור המתאים.

טלוויזיה

קרח משני הצדדים

עורך מבט יעקוב אחימאיר נשאר כימעט מובטל דווקא בימים הגדולים של ביקור נשיא מצריים בארץ. אחימאיר היה צריך לצאת למילואים ביום הראשון האחרון, אולם כאשר נודע על הביקור הוא הצליח לבטל את השירות במילואים.

למרות זאת לא הסכים מנהל מחלקת החדשות חיים יבין להעביר לידיו את עריכת מבט והשאיר את התוכנית בשליטתו. אחימאיר גילה יותר הגינות כלפי רון (טרונצ'ר) בן ישי, והעביר לידיו את תפקיד הפרשן המדיני, כך שהוא עצמו נשאר קרח מכאן ומכאן.

איך לא נסע נחמיאס לקהיר

לפני שהגיע סאדאת לישראל הגישה הטלוויזיה בקשה למשלחת מצריים לאפשר לאחד הכתבים ולצוותי-ישראלי לצאת ל-

יערי הביא פרשנות על חלקים אחרים של נאום סאדאת.

הסיפור מאחרי הסיפור היה, שנאומו של סאדאת היה כולו בערבית ספרותית ורק המישפט בו הודיע על כוונתו לנסוע לירושלים היה בערבית מדוברת, כדי שרמוני המצרים יבינו זאת היטב. יערי לא קלט את המישפט בערבית המדוברת ולא דיווח על סקופ מרעיש זה לציבור צופי הטלוויזיה. באותה שעה דיווח על כך הרדיו בידיעה ראשית, במהדורות החדשות שלו.

צל"ג נוסף ליערי קשור בפרשנות. כאשר נודעה רשימת מלווי סאדאת, הבין חין יערי כי שר המלחמה המצרי מוחמד גמאסי אינו ברשימה. עובדה זו הציתה את דמיונו הפרוע והוא הסביר לצופים כי הדבר מעיד על קרע בין נשיא מצריים לשר צבאותיו. בינתיים נודע כי גמאסי תומך בפה מלא במסע סאדאת הודעת התמיכה שלו התפרסמה בכל אמי צעי התיקשורת העולמיים.

השדרן תקף גורילה

צל"ג לכתב התחנה הצבאית גלי צה"ל אלי נחמיאס על התנהגות שאינה הרימת עיתונאי ואיש צבא, בעת קבלת הפנים למשלחת המצרית שהקדימה את בוא סאדאת לארץ. נחמיאס החליט כי הוא חייב להכניס את מכשיר ההקלטה שלו מאחרי שולחן, לידו ישבו אורחי הכבוד המצריים. אנשי הביטחון הישראליים, הגורילים, התנגדו למעברו מאחורי כשכל הנוכחים הבחינו כי רק התאפקותו של איש הביטחון הביאה לכך שעצמותיו של נחמיאס נותרו שלמות.

היה זה חינוך מביש, שנערך לעיני האורחים ממצריים מייד עם הגיעם לישראל, שפגע באווירה החגיגית ששרתה בינמל-התעופה. המזל הטוב היה שנחמיאס לא לבש מדים, כך שלפחות כבוד צה"ל לא הושפל בעיני המצריים.

מכוניות במקום פרצופים

צל"ג למנהל מחלקת החדשות של הי טלוויזיה חיים יבין עבור האיכות הירורית של מרבית שידורי הסיקור של ביקור סאדאת בארץ. מלבד התקלות הטכניות היו שידורים רבים שהציגו רק מכוניות - כמו כניסת שיירת סאדאת לירושלים - ומעט מאד פרצופי אנשים. השידורים הצטיינו בחוסר דינאמיות, בעריכה ופיקוח לקויים ובהרבה הרבה רגעים מתים. אנשי מחלקת החדשות מסבירים זאת בי עובדה שיבין לא היה מוכן לוותר על